

δικὸν ἀπὸ τὰ τέσσερα καὶ τὰ τρία μερδικὰ ὁ κοπιαστής καὶ τὴν / πάρτε ποὺ ἤθελε
γγίξει τοῦ ἄνωθεν νοικοκυροῦ νὰ εἶναι κρατημένος ὁ κοπιαστής / νὰ τὸ φέρνῃ μὲ
ἐδικές του ὁδοὺς εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τοῦ ἄνωθεν νοικοκυροῦ καὶ νὰ παίρνῃ πᾶν / τα
θέλημα ὁ κοπιαστής τοῦ νοικοκυροῦ σὲ θέρος καὶ σὲ ἀλώνιν καὶ ἂν ἴσως εἰς κανέναν /
γκαιρὸν καὶ δὲν ἤθελε τὸ κάνου τὸ πρᾶμα ὡς ἄνωθεν προμετάρει καὶ ἀφήνουσιν
τον ἄσπ / ρον καὶ ἀνοικοκύρευτον νὰ πριβάρεται ἀπὸ μέσαν καὶ νὰ χάνῃ τοὺς κό-
πους τος εἰ δὲ καὶ εἶναι / ἀπὸ Θεοῦ καὶ ἀπομείνει ἄσπορον νὰ μὴν ἔχῃ κόλπα ὁ
κοπιαστής εἰ δὲ πάλιν καὶ κάνουν το ὡς / προμετάρειν νὰ τῶχουν αὐτοῖν καὶ οἱ διά-
δοχοὶν τος αἰωνίως καὶ τὰ ἐξῆς καὶ νὰ μετεχένου πάντα οἱ / πιαστάδες τὸ ἓνα τε-
τάρτιν τοῦ αὐτοῦ πραγμάτου εἰσὲ καιρὸν μοιρασιᾶς. "Οθεν εἰς βε / βαίωσιν τῆς πα-
ρούσας βάζουν καὶ ἀξιόπιστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος —

/ — Ρ. Γιώργης Σουμμαρίπας μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν —

/ — Μαστρὸ Γιάννης Γαβαλᾶς μάρτυρας ὡς ἄνωθεν ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ Ρ. Γιωργίου
Σουμμαρίπα μὴ ἔχοντας γράμματα —

/ — Γιάννος Μοσκιώτης μάρτυρα στὸ ἄνωθε — —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

347

Συνυποσχετικὸ

φ. 193^Γ

/ Ἐβγαλμένο καὶ πάλι Φ 197

/ [+ Εἰς δόξαν] τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου 30/
ἐπειδὴ καὶ νὰ εὕρισκε / ται κάποια διαφορὰ ἀνάμεσσαν τὸν μισὲρ Μιχάλη Μπονάνον
καὶ μισὲρ Τζωρτζέτον Κον / τζοπίδη ἀπάνω εἰς ἓνα σπίτιν καὶ κοπριά ὅπου ἐγό-
ρασεν ὁ εἰρημένος μισὲρ Τζωρτζέτος / εἰς τὲς Ἐγγαρές στὰ Μυτριά ἀπὸ τὸν υἱὸ
τοῦ ἄνου εἰρημένου Μπονάνου τὸν Ἰωάννη καθὼς / διαλαβάνει ἡ ἀγορὰν τοῦ αὐτοῦ
σπιτιοῦ καὶ κοπριάς. "Οθεν ὁ ἄνωθεν μισὲρ Μιχάλης ἐ / σηνκώνθην καὶ κοντραντί-
ρειν καὶ λέγειν πὼς ἔχειν δικαιώματα εἰς τὸ αὐτὸν σπίτιν καὶ κοπρι / ἂ λοιπὸν διὰ
νὰ λείψουσιν ἀπὸ σύνχυσες καὶ κρισολογήματα καὶ ὁδοὺς ἐθελήσασιν καὶ τὰ / δύο
μέρην εἰς φιλικοῦ τρόπου καὶ ψήφου καὶ βάζουν διὰ αἵρεται κριταὶ τῆς αὐτῆς ὑπο-
θέσε / ως τὸν μισὲρ Φραντζέσκον Βαπτισμένο ἀπὸ μέρος τοῦ Μπονάνου καὶ τὸν
μισὲρ Μαρκάκη / Φρανγγόπουλον ἀπὸ μέρος τοῦ Κοντοπίδην τῶν ὁποίων ἀρχόντων
τῶν αὐτῶν ἀλμπίτρων / τὸς ἐδίνου παντοία καὶ γεμάτην ἐξουσία νὰ δοῦσι καὶ νὰ
ἐρευνήσουσιν τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν / καθὼς θέλου δικαιολογηθοῦ ἐνμποσθέν τος καὶ

αθώς θέλει προβάρειν πᾶσα εἰς μέ γράμ / ματά τος καὶ γροικώντας ἡ ἀφεντίαν
 ος τὰ δικαιολογήματά τος σὲ ὅ,τιν ἤθελε τις φωτίσειν ἂ / φέντης ὁ Θεὸς νὰ ἀποφα-
 εῖσουν ὑπόσχονται τὰ αὐτὰ μέρην νὰ τὸ κρατοῦ στερκτὸν βέβαι / ο καὶ ἀχάλαστον
 καὶ ὅποιος ἀπὸ τὰ μέρην ἤθελε ἀθετήσιν καὶ ἔβγη ἀπὸ τὴν ἀπόφασίν τος / νὰ πλη-
 ώνην κοντάνα ἀφέντη καδῆ καὶ ἀφέντη βοῖβόντα ρεάλια δέκα ἦτοι 10 / ὁ ἀλληλο-
 γήσας νὰ τὰ ζημιουῖται καὶ πάλι ἡ ἀπόφασίν τος νὰ εἶναι στερεὰ βεβαία καὶ ἀχά-
 λαστην. / Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόντος κοπρομέσουν ἀπογράφουν καὶ διὰ χει-
 ρός τος οἱ ἴδιοι ὑποθε / σιάρουν εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς.

/ —Μιχάλης Πονάνο στέργω τὰ ἄνωθε

/ —Τζωρτζέτος Κοντοπίδης στέργω τὰ ἄνωθε —

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα

348

Συμβιβασμός

φ. 193^v

/ Φ. 197

1683/

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ Ἰουλίου 2/ τὴν σήμερον
 ἐνεφ[ανίστησαν] / εἰς τὴν μπαρρησία κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου τὰ δύο
 ἀδέλφια γνήσια καὶ κα[....] / κα παιδιά τοῦ ποτὲ Ἰακώβου Δέτζην καὶ Ἀρμελίνας
 τῆς Μπιζίκαινας ὁ κύρ Μανώλη[ς] ρὰ [[Ἀρμελίνα]] Βασιλικὴ λέγοντας ἡ αὐ-
 τὴν [[Ἀρμελίνα]] Βασιλικὴ τὸ πὼς τῆς ἐκρατεῖν ὁ ἄνωθεν ἀδελ[φός] / τῆς τί-
 πετις πρᾶμα ἀπὸ πουρκίν τῆς ἀπὸ τῆς μητέρας τῆς ὁ δὲ κύρ Μανώλης ἐναντιᾶ / ται
 καὶ λέγειν ὅτιν πὼς ἔδωσεν χρέος διὰ τίς γονέους τος καὶ ἐπῆρε τὰ πράματάν τος
 ἀπὸ κεῖ / ὅπου τὰ ἐκρατούσανσιν οἱ χρεοφελετάδες. Λοιπὸν τὰ αὐτὰ ἀδέλφια ὡς
 ἡγαπημένα / ὅπου εἶναι ὡσάν καλὰ ἀδέλφια ἐταιριάσασιν ἀνάμενσάν τος μὲ ἰδιάν
 τος βουλή καὶ / μὲ καλήν τος γνώμη καὶ δίνει τῆς ὁ κύρ Μανώλης τῆς αὐτῆς ἀδελ-
 φῆς του τῆς [[Ἀρμελίνας]] Βασιλικῆς ρε / ἄλια δέκα ἦτοι 10/ τὰ ὅποια δέκα ρεά-
 λια καθομολογᾶ ἡ αὐτὴν [[Ἀρμελίνα]] Βασιλικὴ πὼς / τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβέν
 τα ἀπὸ τὰς χειρας τοῦ αὐτοῦ ἀδελφοῦν τῆς τοῦ κύρ Μανώλην / τὰ ὅποια τῆς τὰ
 ἔδωσεν διὰ ἀγάπη τῆς ἀδελφροσύνης ὅχιν πὼς εἶχεν κανέναν δικαί / ωμα διὰ νὰ
 μὴν ἔρχονται εἰς κάθεν καιρὸν εἰς σκανέναν σκάνδαλον καὶ σύνχυσιν διὰ τοῦ / τον
 καὶ ἡ αὐτὴν [[Ἀρμελίνα]] Βασιλικὴ κάμνει τὸ παρὸν γράμμα καὶ εἰσὲ ὄνομα σουλ-
 φιοῦ ὅτιν ἀπὸ τὴν / σήμερον δὲν ἔχειν πλέα νὰ γυρέψην ἀπὸ τὸν ἀδελφόν τῆς καμμιᾶς
 λογῆς δικαίωμα διὰ / τὰ εἰρημένα πράματα μήτε πολὺ μήτε ὀλίγον μήτε αὐτὴν